

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

§. 9. De restituendi obligatione propter simoniacè accepta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

illud alieni obuenire faciant cum pacto, ut ex eo penso, seu pars reddituum ipsi renuncianti aut conferenti vel altori personæ pendatur.

Simoniæ confidentiali plures pœnæ canonicae 76
decreta sunt. I. Episcopi & alii Prælati superiores interdictum ab ingressu Ecclesiæ, Inferiores autem penam excommunicationis sede Apostolicæ referuntur.

II. Resignatio vel Collatio beneficii, in quo talia 77
Simonia committitur irrita est, & prouisus inhabilis fit ad idem beneficium postea obtainendum, non tamen perdit ipso iure, quia renunciatio nulla est.

III. Inducitur Priuatio omnium beneficiorum ac personarum prius obtentarum, non tamen in conscientia per ipsum reum exequenda ante iudicis sententiam.

Mediator simoniam non incurrit censuram nisi 78
simonia ab utraque parte tam accipientis, quam dandis completa sit.

§. IX.

Derestituendi obligatione propter simoniacæ accepta.

Quis simoniacè vendit, tradit rem spiritualem, in 79
qua nullum temporale ius, vel commodum habet, acceptum premium restituere debet danti; Ratio, quia accipiens temporale premium pro re spirituali alteri communicata laedit iustitiam commutatam, non quod Ecclesiæ ministri non sint domini spiritualium charismatum & res spirituales preciosissimabiles non sunt, ergo debet parti læsæ restitucionem facere,

Nnn 5 Sicuti

80 Sicuti in usura non est titulus transferendi dominium, ita nec in simoniaca pactione.

81 Regula illa, si turpitudo sit tam ex pacto dantis, quam accipientis, restitutio Ecclesiae vel pauperibus fieri debet, ad forum externum non internum conscientię spectat: Ratio, quia nulla lex Ecclesiastica afferri potest, quae ante omnem iudicis sententiam conscientia obliget, ut acceptum simoniacè ad prius usus conuerteretur quamvis hoc ipsum a iudice in paciam delicti iustissime decernatur.

NB. Qui simoniacè aliquod temporale tanquam premium pro administratione sacramentorum accipit, tenetur ad restitutionem, nisi ipse alter condonet. Dico tanquam premium spiritualitatis, quia si liquid accipiat tanquam stipendium vitae, non tenetur ad restitutionem, nisi post iudicis cōdemnationem, si aliquid acceptum fuit, in casu quo id lex Ecclesiastica prohibet. Imò etiam spectato iure naturali minister, qui ratione officii ac decimarum ex iustitia obligatus est sacra mysteria fidelibus prestare, si præterea aliquid indebitè exigat, eisdem restituere tenetur.

82 Qui simoniacè vendit rem spiritualem, in qua liquod temporale ius seu commodum habet, is premium spectato iure naturali retinere potestante condemnationem: Ratio, quia licet venditio eiusmodi rei spiritualis habentis annexum commodum temporale simoniaca sit, tamen non est iniusta, si temporalis commoditas quae in alterius gratiam dimittitur, iusto precio compensetur. v.c. si quis Ecclesiasticum beneficium alteri simoniacè vendat.

83 Qui ius Patronatus simoniacè vendit, non obligatur ad restitutionem rei acceptae. Nam licet ius pa-

tronatus simpliciter spirituale sit, eiusque proinde venditio simoniaca, non tamen iniusta, si attendatur ad temporalem commoditatem v.c honorē, qui secundum se precio quodā modo estimari potest, quām religiose eo quod in iure spirituali fundatus sit.

DD. consentiunt in hoc, quod qui premium accep- 84
tūt pro renunciatione beneficii ante omnem iudicis sententiam restituere tenetur, idq; lege Ecclesiastica (sicut, ut beneficia gratis dentur) supposita tamen lege naturali. Et satis facit simoniacus, si dan-
tū restituat, quia nulla lex Ecclesiastica afferri potest,
quæ disertè præcipiat, Ecclesiæ restituendum esse ante sententiam, quod si vero is, cui restitutio fie-
nidebet, libere remittat, cessat omnis obligatio restituendi.

Vtrum restituto precio simoniacè dato etiam res 85
spirituales vicissim reddi debeant, varia consideratio est. Nam si reciproca traditio sive commutatio simoniaca tantum fuit, nō item iniusta, tunc sicut pre-
cū retineri potest, vsq; ad iudicis condemnationē,
ita & res, quæ pro precio data fuit, puta officium té-
porale Ecclesiæ, ius patronatus, pensio clericalis quæ iniulū beneficii non erecta, propterea quod nullum ius Ecclesiasticum extet, quo horum venditio simoniaca etiam irrita censeatur. Deinde premium simoniacè acceptū si sit pro re transeunte v.c. ordi-
natione, vel alterius sacramenti collatione; tunc li-
cer ea valida sit secundum omnes, nihil minus tamē
premium restituendum est. Quod ad sacras res per
manentes attinet officia v.c. Ecclesiastica sacra va-
sa, reliquæ, quando in eorum commutatione ipsa-
met spiritualitas estimatur. Et quidē de Ecclesiasti-
cum beneficiorū collatione, electione iam supra
dictum

dictum est, irritas esse si per simoniam fiant, ideoq; beneficia retineri non posse, sed vna cum fructibus relinquenda esse. Quod verò attinet ad alias res sacras permanentes distinguendum est: Vtrum in iis quidquam spirituale est, tanquam principale se habeat, an verò tanquam accessorium ad prius membrum pertinere videatur, vasa, vestes sacrae, quæ si carius vendantur propter spiritualem consecrationem excessus precii restitui quidem debet, sed contractus validus est, quia utile per inutile non debet vitiari. Ad alterum membrum pertinent reliquiae, quæ si vendantur ratione spiritualitatis, contractus irritus est, ideoq; restituto precio etiam restituendæ videntur reliquiae, tanquam datae sub conditione acquirendi precii. Sed hæc sufficiunt, adeoque finem imponimus huic libro de materia Religionis, ex animo optantes, ut omnia ad Dei optimi gloriam cedant, Amen.

LIBER QVINTVS.

TRACTATVS I.

De Sacramentis in communi.

C A P. I.

De notione nominis Sacramenti.

Inter varias sacramenti, à sacro deriuati, acceptiones (pro mysterio siue re arcana, Sap.1. Proverb.20. Matth.13. Ephes.1.1. Corinth.13. pro signo reilalentis, siue sacræ Daniel.2. Apocalip.17. Ephes.